

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

GÖGÖS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

((Egyesített) 20014/04. és 25348/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. március 27.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Gögös kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Rıza Türmen,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*,
és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*,

2008. március 4-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja két, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (20014/04. és 25348/04. sz.), melyeket az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Gögös István (a "kérelmező") 2004. április 16-án, illetve május 24-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") Képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. február 2-án, illetve október 6-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszokat a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelmek érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1948-ban született és Slovenské Darmotyban, Szlovákiában él.

5. 1992. június 15-én a kérelmező rokonai pert indítottak a kérelmező ellen egy ház közös tulajdonának megszüntetése iránt. A kérelmező viszontkeresetet nyújtott be, amelyet a későbbiekben többször módosított.

6. Az elsőfokú eljárásban a kérelmező eredménytelen elfogultsági kifogást nyújtott be a II. és III. Kerületi Bíróság ellen arra hivatkozva, hogy

a bíróság Elnöke – aki az ügyet tárgyaló tanácsnak nem volt tagja – és a felperes ügyvédje sógornők voltak.

7. Az 1992. október 20-i és 1996. március 14-i tárgyaláson az ügygel megbízott E. bíró hiánypótlásra hívta fel a felpereseket. Ezt követően az ügyet H. bíróra szignálták ki.

8. Több tárgyalás után és három szakvélemény beszerzését követően 1999. május 3-án a Kerületi Bíróság elrendelte a szóban forgó ingatlan árverés útján történő értékesítését, és meghatározta a felek részesedési arányát a vételárból.

9. A kérelmező a Fővárosi Bírósághoz fellebbezett. A másodfokú eljárás során a Fővárosi Bíróság eljáró tanácsa ellen benyújtott két további elfogultsági kifogása eredménytelen volt.

10. Újabb szakvélemény beszerzését követően 2000. december 12-én a Fővárosi Bíróság lényegében helyben hagyta a Kerületi Bíróság ítéletét. Végül 27 millió forintban határozta meg a szóban forgó ház minimális árát.

11. 2002. február 25-én a bíróság végrehajtást rendelt el. A szóban forgó ház a 2002. április 25-én tartott árverésen 41,8 millió forintért kelt el.

12. 2003. november 26-án a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálat iránti kérelmét. A határozatot 2004 februárjában kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

I. A KÉRELMEK EGYESÍTÉSE

13. A Bíróság megjegyzi, hogy a 20014/04. sz. és a 25348/04. sz. kérelem tárgya azonos. Ezért a Bíróság Szabályzatának 42. szabálya alapján a kérelmek egyesítésének van helye.

II. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

14. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

15. A Kormány vitatta a panaszt.

16. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba

lépett. Az eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy 1992 novemberében az eljárás már több mint négy hónapja folyamatban volt.

A figyelembe veendő időszak 2003. november 26-án zárult le. Ilyen módon az eljárás három bírósági szinten több mint tizenegy évig tartott.

A. Elfogadhatóság

17. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

18. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

19. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

20. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

III. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

21. A kérelmező az eljárás tisztességtelen voltát is panaszolta. Előadta, hogy a Kerületi Bíróság nem volt pártatlan, mivel első elfogultsági kifogását a felperesek ügyvédje és a Bíróság Elnöke – aki az ügy H. bíróra történt újbóli kiszignálásáért felelős – közötti kapcsolat ellenére elutasította.

22. A Bíróság megjegyzi: a kérelmező nem bizonyította, hogy – a polgári perrendtartásról szóló törvény 18. § (4) bekezdésének megfelelően – a Fővárosi Bírósághoz benyújtott, az érdemi határozat ellen előterjesztett fellebbezésében panaszt tett első elfogultsági kifogásának elutasítása miatt. Ebből következik, hogy a kérelemnek ezt a részét a hazai jogorvoslatok

kimerítésének elmulasztása miatt az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

IV. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

23. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

24. A kérelmező 150 millió forint¹ vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

25. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

26. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 8000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

27. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

28. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. *Úgy határoz*, hogy egyesíti a kérelmeket;
2. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;

¹ 580623 euró

4. *Megállapítja:*

- (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8000 (nyolcezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
- (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

5. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. március 27-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes